

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 288/2013

(Αριθμός κατάθεσης αίτησης Ασφ 266/2013)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Κυριακή Φελεκίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέως.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ το Δικαστήριο δημόσια στο ακροατήριό του στην Κομοτηνή την 23.10.2013 για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στο δήμο Φιλοθέης Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Πολύκαρπου Καρασαββίδη.

ΤΩΝ ΚΑΘΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ : 1) , 2)

3) 4)

κατοίκων οι οποίοι δεν παραστάθηκαν στο Δικαστήριο, και για τους οποίους δηλώθηκε παραίτηση από το δικόγραφο της αίτησης, 5) του κατοίκου

, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο,

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 12.09.2013 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του δικαστηρίου τούτου με αριθμό κατάθεσης Ασφ 266/18.09.2013, για τη συζήτηση της οποίας ορίσθηκε δικάσιμος η παραπάνω αναφερόμενη.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο πληρεξούσιος δικηγόρος της αιτούσης ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς του και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

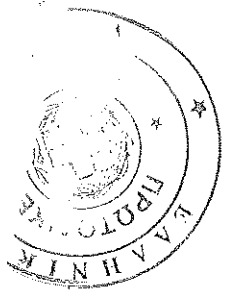
Η αιτούσα με δήλωση του πληρεξουσίου της δικηγόρου που καταχωρήθηκε επί της αιτήσεως, λόγω μη τήρησης πρακτικών, παραιτήθηκε του δικογράφου της αίτησης ως προς τους τέσσερις πρώτους των καθων η αίτηση. Συνεπώς ως προς αυτούς, θα πρέπει να θεωρηθεί ως μη ασκηθείσα η αίτηση (άρθρ 294, 295 παρ. 1, 297 του ΚΠολΔ).

Από την υπ' αριθμ. 2095β/27.09.2013 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου

προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της κρινόμενης αιτήσεως με πράξη καταθέσεως και κλήσεως προς παράσταση επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στην πέμπτη των καθων, η οποία δεν εμφανίσθηκε στην παραπάνω δικάσιμο, κατά την οποία εκφωνήθηκε η υπόθεση από την σειρά της, συνεπώς, θα πρέπει να δικαστεί ερήμην, να προχωρήσει όμως η συζήτηση σαν να ήταν κι αυτή παρούσα (άρθρα 687 παρ.1, 690 παρ.1, 691 παρ.1 ΚΠολΔ).

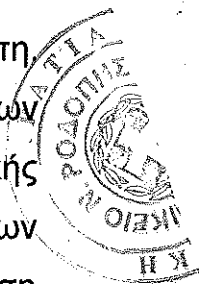
Ο Ν. 2121/1993 (ως ισχύει σήμερα με τις τροποποιήσεις του Ν 3905/2010) προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές και εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς σε κάποιες περιπτώσεις το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλό ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση του άρθρου 46 παρ. 1 του ανωτέρω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος όπως οι

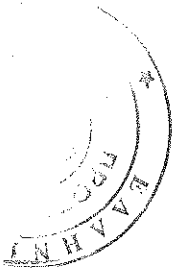

ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λ.π., ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 παρ. 2 του ίδιου νόμου, τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα με πρωτοβουλία και ευθύνη των οποίων πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων ή εικόνων ή εικόνων με ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Με το άρθρο 49 του προαναφερόμενου Νόμου καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών των οποίων η ερμηνεία ή εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα καθώς και των παραγωγών των υλικών φορέων που περιέχουν την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, όταν οι υλικοί αυτοί φορείς ήχου, ή εικόνας, ή ήχου και εικόνας χρησιμοποιούνται με οποιοδήποτε τρόπο για ραδιοηλεκτρονική μετάδοση ή για παρουσίαση στο κοινό. Η αμοιβή αυτή είναι ενιαία, με την έννοια ότι πληρώνεται μια φορά από τον χρήστη και κατανέμεται μεταξύ των δυο κατηγοριών δικαιούχων και μάλιστα εξ ημισείας (άρθρο 49 παρ. 3 Ν. 2121/1993). Το ενιαίο της εύλογης αμοιβής σημαίνει ότι προσδιορίζεται με την ίδια απόφαση το συνολικό ποσό αυτής και για τις δυο κατηγορίες δικαιούχων και ότι δεν μπορεί να ορισθεί χωριστά το ποσό αυτής για κάθε κατηγορία δικαιούχων, όχι όμως ότι καθιερώνεται το αδιαίρετο της αμοιβής, αφού ο ίδιος ο νόμος τη διαιρεί και ορίζει το μέρος της που ανήκει σε κάθε δικαιούχο. Άλλωστε ως προς το μέρος της που ανήκει στους παραγωγούς αμοιβή εκχωρείται σε τρίτους, όπως επίσης μπορούν αυτοί να παραιτηθούν από την αξίωση. Η είσπραξη και διαχείριση της εύλογης αμοιβής ανατίθεται υποχρεωτικά στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι οφείλουν να διαπραγματεύονται και να συμφωνούν τις αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις αμοιβές από τους χρήστες. Αυτό γίνεται διότι η φύση των πραγμάτων καθιστά αναγκαία τη συλλογική διαχείριση, δεδομένου ότι η είσπραξη τέτοιου είδους

αμοιβών από τον κάθε δικαιούχο ατομικά είναι πρακτικά ανέφικτη. Για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής κάθε κατηγορία δικαιούχων μπορεί να εκπροσωπείται από χωριστό οργανισμό συλλογικής διαχείρισης. Μάλιστα ο ενιαίος για όλες τις κατηγορίες δικαιούχων καθορισμός της εύλογης αμοιβής δεν καθιστά αναγκαία την άσκηση της αίτησης για τον καθορισμό αυτής από όλους υποχρεωτικά τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης (ΚΟΥΜΑΝΤΟΣ Πνευματική Ιδιοκτησία σελ. 153, 160 και 190 - 191), χωρίς όμως και να την αποκλείει. Εξάλλου, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που, κατά το Νόμο, ασκεί υποχρεωτικά στο όνομά του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών καλλιτεχνών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή εκδίκαση μέχρι και το μισό της, αναλογούσας στα μέλη του δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων, αμοιβής. Η επιδίκαση αυτή δεν αντίκειται στη διάταξη του άρθρου 728 παρ. 1 ΚΠολΔ, με την οποία ορίζονται περιοριστικά οι περιπτώσεις κατά τις οποίες επιτρέπεται στο Δικαστήριο να επιδικάσει προσωρινά ως ασφαλιστικό μέτρο κάποια απαίτηση. Πράγματι, μεταξύ των προβλεπόμενων από την παραπάνω διάταξη περιπτώσεων συγκαταλέγεται και εκείνη κατά την οποία η προσωρινή επιδίκαση είναι δυνατή και σε κάθε περίπτωση που ορίζεται από τις διατάξεις του ουσιαστικού δικαίου. Τέτοια περίπτωση ουσιαστικής διάταξης είναι και εκείνη του άρθρου 49 παρ. 2 του Ν. 2121/1993, σύμφωνα με την οποία, σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής αυτής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων. Είναι δε προφανές ότι με την πιο πάνω ουσιαστική διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής επιδίκασης της εύλογης αμοιβής. Το συμπέρασμα αυτό συνάγεται σαφώς από το γεγονός ότι η διάταξη αυτή προβλέπει ρητά όχι μόνο τον, κατά τη διαδικασία των

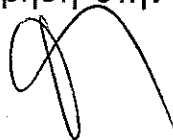

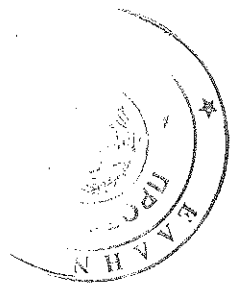

ασφαλιστικών μέτρων, καθορισμό της εύλογης αμοιβής, αλλά και τον προσδιορισμό των όρων πληρωμής αυτής. Άλλωστε, η προαναφερόμενη διάταξη δεν θα είχε άλλον δικαιολογητικό λόγο της θέσπισής της, αφού από το Ν. 2121/1993 προβλέπεται ρητά ότι για την καταβολή της αμοιβής αποφαινεται οριστικά το αρμόδιο Δικαστήριο. Βέβαια, το ποσό της προσωρινής επιδίκασης δεν μπορεί να υπερβεί συνολικά το μισό της πιθανολογούμενης απαίτησης, αφού η συγκεκριμένη περίπτωση δεν περιλαμβάνεται στις εξαιρέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 729 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, ο Ν. 2121/1993 στο άρθρο 55 παρ. 2 αυτού καθιερώνει ένα τεκμήριο αναφορικά με την απόδειξη της νομιμοποίησης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης τόσο για την κατάρτιση συμβάσεων όσο και για τη δικαστική προστασία των έργων. Σύμφωνα με αυτό τεκμαίρεται ότι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να συμβληθούν ή να ενεργήσουν δικαστικά για όλους τους πνευματικούς δημιουργούς και για όλα τα έργα, για τους οποίους ή για τα οποία δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν αυτή την εξουσία. Το τεκμήριο είναι μαχητό και όταν γίνεται επίκλησή του σε δίκη κατά κάποιου τρίτου που χρησιμοποιεί το έργο χωρίς άδεια του οργανισμού ή δεν καταβάλλει την εύλογη αμοιβή, ο αντίδικος αυτού μπορεί να αποδείξει ότι η πραγματική αλήθεια είναι διαφορετική από την τεκμαιρόμενη. Οι ανωτέρω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατό να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 του Ν. 2121/1993, να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι, προς το σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Στην περίπτωση δε που ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ζητά δικαστική

προστασία και για συγγενικά δικαιώματα αλλοδαπών φορέων, θα πρέπει για το ορισμένο της αιτήσεώς του να αναφέρει, εκτός των άλλων, τους αλλοδαπούς φορείς και τα έργα τους που διαχειρίζεται στην Ελλάδα, τον αλλοδαπό συλλογικό οργανισμό που ανήκουν και να δικαιολογεί τον τρόπο που διαχειρίζεται τα δικαιώματά τους στην Ελλάδα, επικαλούμενος τις σχετικές συμβάσεις αμοιβαιότητας, ώστε να μπορεί να ελεγχθεί για ποιους αλλοδαπούς φορείς συγγενικών δικαιωμάτων αξιώνεται αμοιβή, καθώς και αν πράγματι ο ημεδαπός οργανισμός έλκει δικαιώματα από τον αντίστοιχο αλλοδαπό οργανισμό, στον οποίο ανήκει ο δικαιούχος (ΜονΠρΠειρ 4971/2005 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΘεσ 21322/2004 δημοσίευση ΝΟΜΟΣ, ΜονΠρΤρικ 1249/2002 ΕπισκΕμπΔ 2002. 1155).

Στην προκείμενη περίπτωση με την κρινόμενη αίτηση, η αιτούσα εκθέτει ότι είναι οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα για τους μουσικούς, τους τραγουδιστές και τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου και εικόνας, με τις προβλεπόμενες από τον ως άνω νόμο αρμοδιότητες και υποχρεώσεις, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου, ότι συνέταξε το αναφερόμενο αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησε στο κοινό, κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών τους, πλην όμως οι καθων μέχρι και την κατάθεση της ένδικης αίτησης είναι αδιάφοροι σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρότι χρησιμοποιούν το ενδεικτικά αναφερόμενο μουσικό ρεπερτόριο (μουσική και τραγούδια) των ενδεικτικά αναφερόμενων μελών της αιτούσης, καθόσον ειδικότερα η πέμπτη εξ αυτών (αφού παραιτήθηκε από το δικόγραφο της υπό κρίση αίτησης για τους λοιπούς), η οποία διατηρεί επιχείρηση στην , περαιτέρω,

επικαλούμενη επείγουσα περίπτωση προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, ζητεί να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε η εν λόγω καθής, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημα της σε καθημερινή βάση για τα έτη 2008 έως και 2013, στα ποσά που αναφέρει, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται απ' αυτήν ποσοστό 50% για τους παραγωγούς και εκ του υπολοίπου 50% το 25% στους μουσικούς και το 25% στους τραγουδιστές, να υποχρεωθεί η τελευταία να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των αιτουμένων ποσών, που ειδικά προσδιορίζει, να υποχρεωθεί η καθής να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε την άνω περίοδο και να καταδικασθεί η τελευταία στα δικαστικά της έξοδα.

Η αίτηση παραδεκτά φέρεται ενώπιον αυτού του δικαστηρίου κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. του ΚΠολΔ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις προαναφερθείσες διατάξεις του Ν. 2121/1993, ως τροποποιήθηκε και ισχύει σήμερα, καθώς και σε εκείνες των άρθρων 728 παρ. 1 περ. ζ' και 729 ΚΠολΔ. Το αίτημα όμως για παράδοση εκ μέρους της καθής του αιτούμενου καταλόγου και στο μέλλον, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, γιατί η εκ μέρους των χρηστών, κατά την προαναφερόμενη διάταξη του άρθρου 56 παρ. 4 του Ν. 2121/1993, υποχρέωση παράδοσης του καταλόγου αυτού, έχει ως σκοπό την πραγματοποίηση των διανομών των εισπραττομένων αμοιβών και προϋποθέτει, συνεπώς, τη δημόσια εκτέλεση έργων και όχι την ενδεχόμενη μελλοντική και αβέβαιη εκτέλεση. Μη νόμιμο επίσης είναι και το αίτημα επιδίκασης δικαστικών εξόδων ύψους 500 ευρώ, καθόσον αφορούν στα λειτουργικά έξοδα των αιτούντων, που δεν είναι αποδοτέα (άρθρο 189 ΚΠολΔ). Επομένως, κατά τα λοιπά, η αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα αποδείξεως Ιωάννη Κοσμίδη του Ευαγγέλου, που εξετάσθηκε νόμιμα στο ακροατήριο του δικαστηρίου τούτου, από όλα τα έγγραφα που με επίκληση προσκομίζει η αιτούσα, από τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψιν του αυτεπαγγέλτως (άρθρο 336 παρ. 4 του ΚΠολΔ), και την εν γένει διαδικασία, πιθανολογείται ότι : η αιτούσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ – GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», είναι πλέον αποκλειστικά αρμόδια (ΦΕΚ Β 3425/30.12.2011) για την διαχείριση και είσπραξη της εύλογης αμοιβής που προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 49 παρ 1 του Ν 2121/1993, οπότε κατά νόμο αναστέλλεται η αρμοδιότητα διαχείρισης και είσπραξης των ΟΣΔ GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, πέραν των εκκρεμών δικών. Η αιτούσα ενεργεί στο όνομα των καλλιτεχνών για το μουσικό ρεπερτόριο που διαχειρίζεται και την αντιπροσωπευτικότητά της έχει κρίνει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ), ώστε νομιμοποιείται να ενεργήσει δικαστικά για τη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων των ανωτέρω δικαιούχων μελών τους (βλ σχ με αρ 17817/2012 βεβαίωση ΟΠΙ). Στα πλαίσια των εν λόγω αρμοδιοτήτων και υποχρεώσεών τους, οι οργανισμοί τους οποίους εκπροσωπεί η αιτούσα, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι πολύ υψηλότερες, συμφώνησαν και κατάρτισαν από κοινού αμοιβολόγιο το οποίο (σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του Ν 2121/1993) γνωστοποίησαν στο κοινό, με τη δημοσίευσή του στις πανελλαδικής κυκλοφορίας τρεις εφημερίδες «ΑΥΓΗ» ημ 20.04.2012, «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» ημ 19.04.2012, «ΚΕΡΑΟΣ» ημ 20.04.2012. Με τις

άνω δημοσιεύσεις κάλεσαν τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών τους. Επομένως, έχουν ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών τους και έχουν προβεί σε κάθε επιβαλλόμενη εξώδικη και δικαστική ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων τους. Σύμφωνα με το κοινό νέο αμοιολόγιο που προαναφέρθηκε (και των επιδίκων ετών 2008 - 20013), προκειμένου για τους χρήστες μουσικού ρεπερτορίου, που διατηρούν ντίσκο, κλαμπ, μπαρ κ.λ.π., ενόψει του ότι η μουσική για τέτοιες επιχειρήσεις είναι απαραίτητη για την προσέλκυση πελατών, προσδιόρισαν την οφειλόμενη εύλογη αμοιβή κατ' έτος σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων τους με ελάχιστο ποσό κατ' έτος, ανάλογα με την επιφάνεια του στεγασμένου χώρου και του, τυχόν, υπαιθρίου τους, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Μεταξύ των χρηστών αυτών των υλικών φορέων ήχου είναι και η επιχείρηση (ταβέρνα) που διατηρεί η πέμπτη των καθών στην , επί της οδού , με το διακριτικό τίτλο « ».

Ειδικότερα πρόκειται για κατάστημα με εμβαδόν στεγασμένου χώρου 40 τμ, που λειτουργεί χειμώνα - καλοκαίρι (8 - 12 μήνες ετησίως). Στο ως άνω, κατάστημά της η καθής κατά τα έτη 2008 και 20013 χρησιμοποιούσε το ενδεικτικά αναφερόμενο στην αίτηση, μουσικό ρεπερτόριο. Παρότι όμως οχλήθηκε για διαπραγμάτευση της καταβλητέας εύλογης αμοιβής των αντιπροσωπευόμενων από την αιτούσα δια των οργανισμών τους οποίους εκπροσωπεί, όπως κατέθεσε σχετικά και ο εξεταζόμενος μάρτυρας, δεν έχει προβεί σε καμία καταβολή. Βάσει του σχετικού αμοιολογίου που έχει συνταχθεί όσον αφορά στις επιχειρήσεις για τη λειτουργία των οποίων η μουσική είναι απαραίτητη και οι οποίες λειτουργούν 8 έως 12 μήνες, η καταβλητέα από τους χρήστες αμοιβή προσδιορίσθηκε

σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων με ελάχιστο κατ' έτος (για τα επίδικα έτη) ποσό, για επιφάνεια 40 τμ (όπως είναι το κατάστημα της καθής) 738 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου πλέον Φ.Π.Α. 23%. Λαμβανομένων υπόψη, του είδους, της διάρκειας λειτουργίας της επιχειρήσεως της καθής, της τοποθεσίας της, του είδους των υπηρεσιών που παρέχει, καθώς και της δαπάνης στην οποία θα έπρεπε αυτή να υποβληθεί για την χρησιμοποίηση ζωντανής ορχήστρας μουσικών και τραγουδιστών, αντί της χρήσης υλικών φορέων ήχου με την οποία προσελκύει τους πελάτες του καταστήματός της, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εύλογη, κατά το άρθρο 49 του Ν. 2121/1993, αμοιβή, για τη χρήση του προαναφερομένου μουσικού ρεπερτορίου από την καθή στο εν λόγω κατάστημά της, ανέρχεται για κάθε επίδικο έτος στο ποσό των 123 ευρώ συμπεριλαμβανομένου του Φ.Π.Α. (23%), και συνολικώς στο ποσό των 738 ευρώ, στο οποίο και πρέπει να καθοριστεί. Επίσης πρέπει να καθοριστεί το ύψος της εύλογης αμοιβής της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από την αιτούσα σε ποσοστό 50% για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% σε ποσοστό 25% για του μουσικούς και σε ποσοστό 25% για τους τραγουδιστές, όπως οι τελευταίοι αποφάσισαν να καταναείμουν μεταξύ τους τις εισπραττόμενες αμοιβές. Αναγκαίο δε στοιχείο για την περαιτέρω διανομή στους ως άνω δικαιούχους της εύλογης αμοιβής είναι οι κατάλογοι με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε η καθή κατά το επίδικο διάστημα, τους οποίους πιθανολογήθηκε ότι κατέχει η ίδια. Τέλος πιθανολογήθηκε ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση, αφενός προσωρινής επιδίκασης στην αιτούσα του μισού ποσού της αμοιβής που προσδιορίστηκε ανωτέρω, ήτοι ποσού 369 ευρώ (738/2), καθόσον πολλοί από τους δικαιούχους αποβλέπουν στο έσοδο αυτό για την κάλυψη των βιοτικών τους αναγκών, ενώ επείγει και η κάλυψη των εξόδων της αιτούσης, αφετέρου κρίνεται αναγκαίο να υποχρεωθεί η καθή να

παραδώσει στην αιτούσα τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά το επίδικο χρονικό διάστημα, ώστε να καταστεί δυνατή η διανομή μεταξύ των δικαιούχων, κατά τα προαναφερθέντα.

Κατά συνέπεια, αφού καταργηθεί η δίκη ως προς τους τέσσερις πρώτους των καθών, θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η αίτηση, όσον αφορά στην πέμπτη εξ αυτών, και ως ουσιαστικά βάσιμη, να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε και χρησιμοποιεί στο κατάστημά της κατά τα έτη 2008 έως και 2013 στα παραπάνω αναφερόμενα ποσά, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσης αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% το 25% στους μουσικούς και τα υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές και να υποχρεωθεί η εν λόγω καθής να καταβάλει στην αιτούσα το ήμισυ από το πιο πάνω ποσό της εύλογης αμοιβής και συγκεκριμένα το ποσό των 369 ευρώ (738/2). Επίσης θα πρέπει να υποχρεωθεί η πέμπτη καθής να προσκομίσει καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τις άνω περιόδους, ενώ τέλος, θα πρέπει αυτή να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα της αιτούσης (άρθρο 176 ΚΠολΔ), τα οποία θα επιβληθούν όμως μειωμένα, όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό, γιατί η αίτηση έγινε εν μέρει δεκτή (άρθρο 178 του ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ ως μη ασκηθείσα την αίτηση καθόσον αφορά στους πρώτο, δεύτερο, τρίτη και τέταρτο των καθων η αίτηση.

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ότι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλει η πέμπτη των καθων στην αιτούσα για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε στο κατάστημά της κατά τα έτη 2008 έως και 2013 στο ποσό των 123 ευρώ για κάθε ένα από τα έτη 2008 έως 2013 και συνολικά, για ολόκληρο το επίδικο διάστημα, στο ποσό των 738 ευρώ.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από την αιτούσα ποσοστό 50% της παραπάνω καθορισθείσης αμοιβής για τους παραγωγούς και από το υπόλοιπο 50% ποσοστό 25% στους μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την πέμπτη των καθων η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που αναλογεί και συγκεκριμένα το ποσό των 369 ευρώ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την πέμπτη των καθων να προσκομίσει στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τις άνω περιόδους.

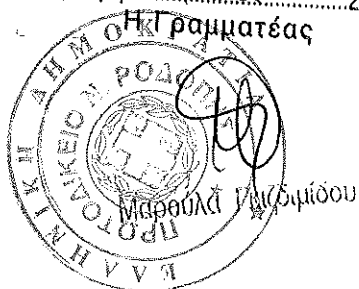
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την πέμπτη των καθων η αίτηση στην καταβολή μέρους των δικαστικών εξόδων της αιτούσης, τα οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην την 12.11.2013, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Κομοτηνή 4-2-2004 Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Γραμματέας

Μαρούλα Γαλιμίδου

Η ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ